

Prahan kevät kettusilmin 12.–15.4.2013

Syksyllä startannut Prahan matkan suunnittelu huipentui perjantaiamuna 12. huhtikuuta kun 16 onnellista kettua lennähti Finskisiin Tsekinmaan pääkaupunkiin. Vastassa oli jo pari päivää aiemmin paikalle karannut matkan 'pääarkkitehti' sekä paikallinen matkaopas ja bussi.

Reilun tunnin opastettu bussikierros ajoi porukan hyvin sisään paitsi kaupunkiin, myös prahalaisuuteen. Kuulimme esimerkiksi sen että muiden suurten säveltäjien tapaan eräälläkin suomalaisella Juhani Sibeliuksella on siellä nimikkokatunsa.

Bussikierroksen jälkeen tehtiin pienempi lenkki jalan. Vasta samana aamuna oppaaksemme yllättäen vaihtunut neitonen ei tainnut huomata kettulauman ikäprofiilia siksi reippaasti hän lauman edellä huiteli ja näkymiä selosti.

Ensimmäisen päivän iltaa osa laumasta vietti jokilaivaillallisen merkeissä Moldaulla eli Vltavalla, kun taas toinen ryhmä ihasteli Mozartin oopperoiden oopperan Don Giovannin huikeaa nukketeatteriversiota - joka muuten olisi jokaisen opperaa vieroksuvankin ehdottomasti syytä nähdä (ei maksettu mainos/JT).

Lauantain ainoa matkamenyyn mukainen ohjelmanumero oli jo 20 vuotta Prahassa asuneen sudeettitamperelaisen teatterigurun Kari Seniuksen vetämä kulttuurikävely. Se päättyi Novomestky pivovar -ravintolan katakombimaisen maanalaiskabinetiston perimmäiseen luolaan ja Kantapöytäan, jonka aikana hän valisti meitä lisää tsekkiläisestä niin kulttuuri- kuin nykypoliittisestakin ilmastosta. Kari muuten 'paljasti' että hotellimme Christie toimi samettivallankumouksen jälkeen pitkään tsekinmaan ensimmäisen kaupallisen tv-kanavan toimitalona studioineen päivineen! Hyvä valinta Kettuhotelliksi, sanoisi joku. Muttei sano.

Illalla jakaannuttiin taas pienempiin ryhmiin. Vuorossa oli muun muassa jazzklubia ja kaksi eri 'black light' eli ultraviolettivalon ja erilaisten hohtovärien luomaan illuusioon perustuvaa teatteriesitystä. Ikivanha kiinalainen ja erityisesti Prahassa kukkaan puhjennut teatterimuoto ei edelleenkään lakkaa hämmästyttämästä ja kummastuttamasta pientä kulkijaa.

Sunnuntai oli lepopäivä. Siis matkaohjelman mukaan. Mutta harvapa sen maltoi pyhittää muulle kuin omaehtoisille museokierroksille tai visiitille Prahan reilut tuhat vuotta vanhalle linnalle. Mikäpä oli kuljeskellessa, kun ilmatkin oli säädetty juuri sopivasti alle 17 asteen lämpötilaan niin ettei hiki heti noussut pintaan.

Alun perin pyhäpäivään suunniteltu toisen Prahaan iskostuneen sudeettitamperelaisen, nukkeanimaationtekijä Katariina Lillqvistin tapaamisen peruunnuttua 'Muhammed lähti vuoren luo' eli menin itse häntä tapaamaan reilun sadan kilometrin päässä olevaan Taborin pikkukaupunkiin. Hänen kiireensä syynä oli toukokuussa sinne avattavan alan museon rakentamisen loppukiri.

Maanantain iltalentoa odotellessa jatkui korumaisen kauniin kaupungin ihastelu jo 21 asteen kevätlämmössä. Nyt viimeisetkin ehtivät käydä toteamassa kaikenmaailmanaikoja näyttävän astrologisen kellon apostolien esiinmarssia. Tai vasta perjantaina avatun tennistähti Ivan Lendlin Alfons Muchajulistekokolelman näyttelyä – suurin osa julisteista esillä ensi kertaa maailmassa.

Vielä ennen bussin lähtöä lentokentälle ehtivät matkalaiset ojentaa eräällä samana päivänä vähemmän pyöreät 67 vuotta täyttäneelle matkanjohdattelijalle syntymäpäivälahjapullon paikallista yrtyjuomaa Becherovkaa. Sitä ei siinä korkattu, mutta mitä sille sitten tapahtui, se on jo niin hauska juttu ettei sitä ilkeä näille sivuille printata. Muutenkin matka oli ylen, etten sanoisi maikkarimaisen antoisa.

Kaikkia mukana olleita iloisesta ja kärsivällisestä seurasta kiitellen ja uusia seikkailuja toivottaen,

Jussi Tuominen

P.S.

Tässä vielä erään Matka-Anteron sanallisia tunnelmia hänen valomustikuviensa lisäksi

Plussaa ja elämyksiä Prahan matkaltamme:

- Hotelli oli viihtyisä ja sopivalla paikalla suhteessa paikkoihin ja elämyksiin Varsinkin nuo nostokurjet ohjasivat eksyneen kulkijan takuuvarmasti kotiin sillä neidän näkyivät rakennusten yli.*
- Ei se ensimmäinen bussikierrös niin huono ollut sillä siinä tämä "oppaamme" oli parhaimmillaan: saimme edes jonkinlaisen hataran kokonaiskuvan kaupungista heti alussa.*
- Retkue oli sopivan kokoinen ja jokainen löysi "oman jenginsä" ja vaihtoi myös tarvittaessa jengiä, siis oli havaittavissa viihtyisyyttä.*
- Asiaa edesauttoi että porukka myös tunsu toisensa ennestään ja tutustui tarvittaessa paremmin toisiinsa.*
- Prahalainen elämäntapa ja kulttuuri tulivat esiin muutenkin kuin oluen kautta, vaikka sekin on olennainen osa sikkäläistä kulttuuria.*
- Saimme siis täyslatingin myös olutkulttuuria.*
- Aikataulu oli sopivan väljä etsiä itsenäisesti erilaisia kulttuuritapahtumia ja katsella upeasti restauroituja Prahan vanhoja rakennuksia.*
- Kun tuli sinuksi ratikkareittien kanssa alkoi kaupungin laajempi tutkiminen joka tarjosi monia uusia elämyksiä aina Kaarlen sillasta St. Vitusin kirkkoon.*
- Kaarlen silta oli upea kokemus aamuyöllä klo 5.00 jälkeen katuvalojen vielä palaessa, samoin koko jokivarsi jokilaivoilta kohti Kaarlen siltaa auringon ensi säteiden osuessa vastarannan taloihin.*
- Hortoilu aamuyöllä hiljaisessa kaupungissa, osin jopa eksyneenä, oli myös antoisa kokemus.*
- Aamuyön kokemuksiin kuului myös parin huumehörhön riehumisen joen rantakadulla, toinen*

paiskoi nahkapuseroan katuun ja toinen tärisi piikin puutteessa Kaarlen sillan syvennyksessä.

•Upea kokemus oli tutustuminen Alfons Muchan museoon ja hienoon näyttelyyn. Heräsi kysymys kumpi oli kana ja kumpi muna sillä Akseli Gallen-Kallela ja Mucha opiskelivat Pariisissa samaan aikaan ja se näkyi myös heidän töissään.

•Vanhankaupungin aukiolla kävimme tietysti hämmästelemässä astronomista kelloa ja odottamassa tasatunnilla luukkujen avautumista. Toisella yrittämällä näimmekin vihdoin "apostolien" kurkistavan luukuista. Oikeastaan oli mielenkiintoisempaa katsella sitä lähes satapäistä turistilaumaa joka kameroiden kanssa odotti kaulat ojossa luukkujen avautumista.

•Kari Seniuksen opaskierros ja runsaat "sisäpiiritarinat" sekä kaupungilla että ravintola Novomestky pivovarın sokkeloisten käytävien perällä olevassa kabinetissa antoivat uskomattoman paljon uusia näkökulmia Prahaan ja sikäläiseen elämänmuotoon. Hän myös tarjosi asuntoaan ostettavaksi sopuhintaan. Pistetäänkö harkintaan? Halvalta tuntui Helsingin hintoihin verrattuna.

•Itse asiassa oli hyvä että Katariina Lillqvist jäi pois koska näin vapautuva aika löysi runsaasti uusia kiinnostavia kohteita.

•Jazzkonsertti historiallisessa Redutan Jazzklubissa oli myös käymisen arvoinen tapaus vaikka salimiksaus olisi kaivannut Munckin Kallen ja Ramin taitavia säätöjä: pieni sali ja meidän korvamme eivät kestäneet koko iltaa ylidesibelien tasoa, poistuimme väliajalla.

•Don Giovanni oli yksinkertaisesti nähtävä ja kuultava, siksi taitavaa agrobatiaa nuo nukkien liikuttelijat esittivät. Tulos oli todella kokemuksen arvoinen.

•Huikea oli myös WOW-teatterin tunnin kestävä esitys. Välillä joutui jopa epäilemään näkemäänsä sillä esitys vaihtui välillä mustasta teatterista livetilanteeksi kun valtavia ilmapalloja satoi katsomon päälle tai jättiläistarantelat tulivat ovista sisään ryömien katsojien päälle: katsomon kirkuminen ylitti silloin jopa yli 80 dB:n musiikin tason. Tanssijoiden liikkeiden tahdistus musiikkiin ja koreografiaan oli uskomatonta taituruutta ja ilmaisuja. Huh-huh...

•Sokerina pohjalla oli tietenkin matkamme ideoija: Jussi Tuominen. Siitä upeat aploodit ja kiitokset!!!

-antsu